

4) покладення на неповнолітнього, який досяг п'ятнадцятирічного віку і має майно, кошти або заробіток, обов'язку відшкодування заподіяних майнових збитків;

Фінансове покарання та компенсація завданої шкоди є одними з запропонованого Мінімальними стандартними правилами Організації Об'єднаних Націй, що стосуються відправлення правосуддя по відношенню до неповнолітніх («Пекінських правил») широкого комплексу заходів впливу, які пропонується застосовувати з метою забезпечення більшої гнучкості і щоб уникнути, по можливості, ув'язнення неповнолітніх в виправних установах.

5) направлення неповнолітнього до спеціальної навчально-виховної установи для дітей і підлітків до його виправлення, але на строк, що не перевищує трьох років.

Найсуворішим з аналізованих заходів є направлення неповнолітнього до спеціальної навчально-виховної установи для дітей і підлітків. Такими установами відповідно до Закону України від 24 січня 1995 р. «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» є загальноосвітні школи соціальної реабілітації, в які направляються особи від одинадцяти до чотирнадцяти років, і професійні училища соціальної реабілітації – для осіб віком від чотирнадцяти до вісімнадцяти років.

Таким чином, можна зробити висновок, що в нашій державі сьогодні слабо розвинута система застосування заходів виховного характеру до неповнолітніх. І це є значною проблемою, адже такі примусові заходи є альтернативою кримінальному покаранню неповнолітніх, які надають правопорушнику можливість виправитись без ізоляції від суспільства. Вважаємо, що система примусових заходів виховного характеру потребує реформування, адже діюча сьогодні зберігає більшість заходів ще з КК України 1960 р., не відповідає вимогам сьогодення і є недостатньо ефективною.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.359.3

Олександр Олександрович ПИХТІН,
курсант групи Ф1-301 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права і кримінології
факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Кондратов Д. Ю.*

ОПІОЇДНА ЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНА ТА КРИМІНОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Опіоїди – це не звичайні наркотичні засоби, а як правило сильні знеболюючі анальгетики, засоби, що усувають чи знижують больовий синдром, вони мають такий же ефект, як і опіум. Вживаючи дані речовини та препарати, людина уникає хворобливих почуттів, досягає відчуття ейфорії і, як наслідок, стає залежною від їх вживання, навіть не помічаючи сама цього факту. Велика проблема полягає у тому, що вона не вирішується самим припиненням вживання опіоїдів, оскільки в такому разі симптоми захворювань і болю можуть тільки прогресувати, що робить вже неможливим справлятися з болями без вживання даних речовин чи препаратів. Тому, поступово така людина, не усвідомлюючи всієї небезпечності цього явища, стає залежною від опіоїдних препаратів та речовин.

Потреба в опіоїдних речовинах, подібно наркоманії, виступає фактором, який може впливати на залежних людей, підштовхуючи їх до протиправної поведінки, зокрема, і до вчинення злочинів.

Проблема полягає ще й у тому, що залежність та її негативні наслідки можуть виникати як після тривалого застосування знеболюючих опіоїдів за рецептом лікаря, так і в результаті незаконного витоку препаратів зі складів підприємств, аптек, медичних закладів, тощо. Варто зазначити, що небезпечність такої форми медикаментозної залежності полягає в тому, що вона абсолютно латентна та не заборонена законом. Тобто, кожен із нас, вживаючи сильні анальгетики в певних життєвих ситуаціях, може стати жертвою опіоїдної залежності сам про те не здогадуючись. Таке вживання, може бути певною платформою, яка може схилити в майбутньому особу до вживання більш серйозних наркотиків, що мають «сильніший ефект».

Зазначимо, що в Сполучених Штатах Америки соціальною проблемою, що набула активного загострення в останні роки, вважається так звана *опіоїдна криза*. Дана криза, спричинена активним вживанням опіоїдних речовин та препаратів серед населення, стала основною причиною зростання смертності від передозування. Головною проблемою є те, що опіоїдні речовини та препарати вперше люди отримують законно, за призначенням лікаря та аптекою, яка випускає ці ліки. Але згодом, організм людини починає вимагати все більшу кількість опіоїдних речовин та препаратів, особа починає шукати способи придбати їх будь-яким чином, що поступово призводить до залежності та незаконному обігу даних речовин.

Зловживання опіоїдними речовинами та препаратами є проблемою, яка має негативні індивідуальні та соціальні наслідки. Здавалося б цілком законне лікування гострого головного болю, запаморочення, депресії тощо, поступово призводить до залежності. Більше того, така залежність може призвести до вживання вже незаконних наркотичних засобів таких як героїн, які мають набагато сильніший ефект.

Вживання опіоїдних медикаментів (за рецептом, чи без) на сьогодні є неврегульованим законом способом вживання речовин, які мають ефект, подібний до наркотичних, тому жертвою вживання опіоїдів може стати будь-яка людина. Саме тому, вкрай необхідно більш детально обговорити дану проблему та створити чіткі засоби протидії цьому негативному явищу.

Одержано 17.04.2018

